

РЕШЕНИЕ

№ 5597

София, 18.05.2015

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на двадесет и трети март в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НАТАЛИЯ МАРЧЕ ВА
ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ПАПАЗОВА
НИКОЛАЙ ГУНЧЕ В

при секретар Пенка Котанидис
на прокурора

и с участието
изслуша
докладването

от председателя: НАТАЛИЯ МАРЧЕ ВА
по адм. дело № 34/2015. □

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 193, ал. 6 и с чл. 187, ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Образувано е по жалба на Иван Димитров Петров, прокурор в Софийска районна прокуратура срещу решение на Висшия съдебен съвет по т. т. 239 по протокол № 55 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 27.11.2014 г. Оплакванията се свеждат до липса на мотиви към оспорения административен акт, както и че решението на ВСС е взето само въз основа отрицателното становище на Комисията по професионална етика и превенция на корупцията при ВСС, обективизирано в т. 10 от протокол № 40 от заседанието на същата, проведено на 03.11.2014 г. Поддържа се, че последното не почивало на никакви конкретни факти и не отговаряло на обективната истина. Иска решението на ВСС да бъде отменено, а преписката да му бъде върната за ново произнасяне с указания за спазване на закона. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - Висшия съдебен съвет, чрез процесуалния си представител Росалина Димитрова, изразява становище за неоснователност на жалбата. В писмени бележки от 23.03.2015 г. излага съображения, че оспореното решение на ВСС е законосъобразно като постановено от компетентен орган, при спазване на процесуалните и материалноправните изисквания, предвидени в Закона за съдебната власт и Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи. При отказа за назначаване било съобразено отрицателното становище на Комисията по професионална етика и

превенция на корупцията при ВСС. Моли оспорването да бъде отхвърлено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Върховният административен съд, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, прие за установено следното:

Жалбата на Иван Димитров Петров, прокурор в Софийска районна прокуратура срещу решение на Висшия съдебен съвет по т. 239 по протокол № 55 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 27.11.2014 г. е подадена в предвидения в чл. 187, ал. 1 ЗСВ 7-дневен преклузивния срок от лице с правен интерес и процесуално е допустима. Жалбоподателят е участвал в проведения конкурс за повишаване в длъжност и преместване за "прокурор" в Окръжни прокуратури, от които 21 места в Софийска градска прокуратура, но не е бил назначен, което обосновава правния му интерес от търсената съдебна защита.

По същество Петров не оспорва процедурата по проведения конкурс до постановяването решение по т. 10 от протокол № 40 от заседанието Комисията по професионална етика и превенция на корупцията при ВСС, проведено на 03.11.2014 г. Но предвид задължението на съда по чл. 168, ал. 1 АПК, настоящият тричленен състав на Върховния административен съд проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Конкурсът за повишаване в длъжност и за преместване на свободните 57 длъжности „прокурор“ в окръжните прокуратури, от които 21 длъжности за Софийска градска прокуратура, е бил обявен от Висшия съдебен съвет в "Държавен вестник", бр. 98 от 12.11.2013 г., като в обявата изрично е посочено, че конкурсът ще се проведе след събеседване и ще бъдат спазвани Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи. Обявата е публикувана и във в. „Новинар“, както и на интернет страницата на ВСС. Следователно са спазени изискванията на чл. 180, ал. 1 ЗСВ. Обявленията съдържат реквизита по чл. 180 ал. 2 ЗСВ.

Жалбоподателят е подал заявление за участие в обявения конкурс.

С решение по т. К-3 от протокол № 66 от заседание, проведено на 17.12.2013 г., след преглед на документите, Комисията по предложенията и атестирането при ВСС е утвърдила и публикувала на същата дата в интернет страницата на ВСС списък на допуснатите и недопуснатите до участие в конкурса кандидати, с което са спазени изискванията на чл. 191, ал. 3, 4 и 5 ЗСВ. По делото не се спори, че жалбоподателят е бил допуснат до участие в конкурса.

При съблюдаване на нормите на чл. 189, ал. 4-8 ЗСВ са одобрени списъци на магистрати от апелативните прокуратури, като поименните състави на комисиите са определени чрез жребий. Датите за провеждане на събеседването са предварително обявени на интернет страницата на ВСС.

Конкурсната комисия за оценяване на кандидатите, участващи в конкурса за повишаване в длъжност и преместване за длъжността „прокурор в окръжна прокуратура“, проведен в периода 14.07. - 31.07.2014 г., е изготвила мотивирано становище от 31.07.2014 г. (стр. 270 от административната

преписка), от което се установява, че задачата при събеседването се е състояла в това да се подложат на проверка професионалните качества на кандидатите и да се оцени съответствието им за нивото в съдебната система, за което кандидатстват. Събеседването е проведено под формата на свободен разговор по практически въпроси, свързани с наказателното правораздаване, въз основа на приложените съдебни и прокурорски актове. Поставяни са материалноправни и процесуалноправни въпроси, свързани с тях. Въпросите, касаят професионалния опит и делови качества на кандидатите, техните теоретични и практически познания в областта на наказателното право и процес. При формиране на общата оценка членовете на комисията са взели предвид и резултатите от проведените до момента атестирания, както и Правилата за провеждане на конкурси, приети от ВСС. Конкурсната комисия е изготвила протокол за класиране на кандидатите на 31.07.2014 г., който е обявен на интернет страницата на ВСС на същата дата. Следователно не са налице нарушения на чл. 192, ал. 1 и 2 ЗСВ.

В този протокол при кандидати с еднаква обща оценка от конкурса, както е в конкретния случай (24 прокурори, от които един е Петров са получили оценка 5.95) са взети предвид придобитите към датата на класирането рангове (критерий по чл. 237, ал. 1, т. 2 ЗСВ), продължителност на прослуженото време на същата длъжност към 13.07.2014 г. (критерий по чл. 237, ал. 1, т. 3 ЗСВ) и продължителност на прослуженото време на други длъжности като съдия, прокурор или следовател - чл. 237, ал. 1, т. 4 ЗСВ.

В изпълнение на правомощията си по чл. 192, ал. 4 във вр. с чл. 39а, т. 1 от ЗСВ, Комисията "Професионална етика и превенция на корупцията" на ВСС, с решение по т. 10 от протокол № 40 от заседанието, проведено на 03.11.2014 г. е приела становище, че Иван Димитров Петров, прокурор в Софийска районна прокуратура, не притежава в пълнота необходимите нравствени качества за заемане на длъжността „прокурор“ в Окръжна прокуратура и е изпратила становището на КПА по компетентност. В решението е посочено, че е изготвено въз основа на становище на Комисията по професионална етика към СРП, писма от отдел „Инспекторат“ към ВКП, Инспектората към ВСС и извършени проверки в деловодната система на ВСС. Подробно становището е изложено от стр. 210 до 212 от административната преписка. В него изрично е посочено, че КПЕ ПК не споделя изцяло становището на КПЕ при СРП, тъй като то не кореспондира със събраната допълнителна информация. Прието е, че преписка № 9915/2008 г. е приключена с констатация за допуснато дисциплинарно нарушение от прокурор Петров при внасяне на обвинителен акт по д.п. № 45/2007 г. по описа на НСлС, за което е уведомен административния ръководител на СРП; преписка № 39313/2006 г., приключена с констатация за допуснато дисциплинарно нарушение, свързано с несвоевременно внасяне в съда на д.п. № 950/2006 г. по описа на У РПУ, I СДВР, по молба за изменение на мярка за неотклонение „задържане под стража“, за което е уведомен административния ръководител на СРП; преписка № 24925/2006 г., приключена с констатация за нарушения на професионалната етика от страна на прокурор Петров, която е прекратена, тъй като срокът за търсене на дисциплинарна отговорност е изтекъл; преписка № 15693/2010 г. - по нея се съдържа извлечение от

протокол № 39 от 28.10.2010 г. на ВСС за приемане за сведение на заповед № 1903 от 12.10.2010 г. на административния ръководител - Районен прокурор на Софийска районна прокуратура, с която на основание чл. 327 ЗСВ е обърнато внимание на прокурора. В становището са описани и четирите сигнала, постъпили в Инспектората на ВСС по отношение на прокурор Петров - вх. № 366 от 19.03.2008 г., по който е извършено предварително проучване и е изготвено становище с изх. № 465 от 09.04.2008 г.; вх. № 1501 от 03.11.2009 г., по който е извършено предварително проучване и е изготвено становище с изх. № 1073 от 28.04.2010 г., с което на административния ръководител на СРП са дадени препоръки относно работата на прокурор Петров; вх. № 989 от 02.07.2009 г., по който е извършена проверка, съгласно заповед № 242 от 02.09.2009 г. на Главния инспектор, за която е съставен акт с резултати изх. № 2942 от 28.09.2009 г.; вх. № Ж-01-689 от 26.07.2012 г., по който е извършено предварително проучване и е изготвено становище изх. № Ж-01-689 от 03.10.2012 г. Копие от становището е изпратено по компетентност отдел „Инспекторат“ при ВКП, като ИВСС е информиран с писмо № 12673/12 от 26.10.2012 г., че административният ръководител е образувал проверка по случая.

За установяване на наличната информация, председателят на КПЕПК е отправил писмо изх. № 96-03159 от 29.08.2014 г. до Главния прокурор на Република България с искане за уведомление за постъпвали в отдел „Инспекторат“ към ВКП сигнали срещу Иван Димитров Петров. Писмо със същия изходящ номер, от същата дата и искане е изпратено и до Главния инспектор на Инспектората към ВСС.

По отношение на първото искане е получено писмо вх. № 96-03-159 от 10.09.2014 г. на ВКП, с което се потвърждават данните по тяхно писмо № 4476 от 10.04.2013 г. Именно в цитираното писмо се съдържат данните по преписки № 9915/2008 г., № 39313/2006 г., № 24925/2006 г. и № 15693/2010 г. Тук следва да бъде отбелязано, че след извършените проверки от отдел „Инспекторат“ при ВКП становището е за наличие на дисциплинарни нарушения от прокурор Петров, като по преписка № 24925/2006 г. е за нарушение на професионалната етика, но и за изтекъл срок за реализиране на дисциплинарната отговорност.

Настоящият тричленен състав на Върховния административен съд не коментира доколко отразените в писмо № 4476 от 10.04.2013 г. на ВКП становища на административния ръководител на СРП отговарят на правната същност на дисциплинарната отговорност, регламентирана в чл. 307 ЗСВ, тъй като това би влошило процесуалното положение на жалбоподателя.

ИВСС е потвърдил свое писмо изх. № 96-02-007 от 26.03.2013 г. и съдържащите се в него констатации по четирите сигнала, постъпили в Инспектората на ВСС по отношение на прокурор Петров - вх. № 366 от 19.03.2008 г., по който е извършено предварително проучване и е изготвено становище с изх. № 465 от 09.04.2008 г.; вх. № 1501 от 03.11.2009 г., по който е извършено предварително проучване и е изготвено становище с изх. № 1073 от 28.04.2010 г., с което на административния ръководител на СРП са дадени препоръки относно работата на прокурор Петров; вх. № 989 от 02.07.2009 г.,

по който е извършена проверка, съгласно заповед № 242 от 02.09.2009 г. на Главния инспектор, за която е съставен акт с резултати изх. № 2942 от 28.09.2009 г.; вх. № Ж-01-689 от 26.07.2012 г., по който е извършено предварително проучване и е изготвено становище изх. № Ж-01-689 от 03.10.2012 г. Копие от становището е изпратено по компетентност от отдел „Инспекторат“ при ВКП, като ИВСС е информиран с писмо № 12673/12 от 26.10.2012 г., че административният ръководител е образувал проверка по случая.

Следователно съдържащите се в становището на КПЕ ПК констатации изцяло съответстват на получените от ИВСС и ВКП данни.

Разпоредбата на чл. 39а, ал. 1, т. 1 ЗСВ изрично регламентира правомощията на Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията“ да извършва проучвания, да събира необходимата информация и да изготвя становище относно притежаваните нравствени качества на кандидатите в конкурсите за заемане на длъжност в органите на съдебната власт.

Съгласно чл. 192, ал. 4 ЗСВ цитираната Комисия на Висшия съдебен съвет извършва преценка за притежаваните нравствени качества от първите трима кандидати за всяка длъжност и изготвя становище за всеки кандидат въз основа на документите, представени от кандидата, и документите, съдържащи се в кадровото дело, относно резултатите от проверките на Инспектората към Висшия съдебен съвет, поощренията и наказанията, сигналите за нарушение на правилата за професионална етика на съдиите, прокурорите и следователите.

От изложеното се налага изводът, че давайки становището си КПЕ ПК е действала в предоставените ѝ от ЗСВ правомощия. Освен това становището ѝ е изготвено след дължимата проверка и е обосновано.

От извлечение от протокол № 15 от заседание на КПЕ ПК на ВСС, проведено на 15.04.2013 г., е видно, че по т. 2 и във връзка с участие на Петров в конкурс за заемане на длъжността „административен ръководител“ - Районен прокурор на Софийска районна прокуратура, цитираната комисия е приела, че прокурор Петров не притежава в пълнота необходимите нравствени качества, за да бъде назначен на длъжността „административен ръководител“ - Районен прокурор на Софийска районна прокуратура.

От разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗСВ става ясно, че постоянната Комисия „Професионална етика и превенция на корупцията“, е орган на Висшия съдебен съвет, която подпомага дейността му. Действително в Закона за съдебната власт не е предвиден ред за обжалване на решенията ѝ пред ВСС. При справка в интернет страницата на ВСС се установява, че протокол № 15 от заседание на КПЕ ПК на ВСС, проведено на 15.04.2013 г., както и протокол № 40 от заседанието, проведено на 03.11.2014 г. на същата комисия са били публикувани на тази страница, което означава, че Петров и в двата случая е бил запознат с негативните становища на КПЕ ПК и своевременно е могъл да изложи съображения пред ВСС, оборващи тези становища, но той не го е сторил.

По делото се съдържат извлечение от протокол № 25 от заседание на ВСС, проведено на 14.07.2014 г. и Единен формуляр за атестиране. От първия се

установява, че с решение по т. 5 от цитирания протокол е проведено извънредно периодично атестиране на магистрата и му е определена комплексна оценка „много добра“. От Единния формуляр за атестиране става ясно, че периода на атестиране обхваща 01.06.2007 г. - 01.06.2011 г. В част II се съдържа изцяло положително становище на административния ръководител, а в обобщения доклад на ПАК е посочено: „За времето на работа в СРП, спрямо Иван Петров не са констатирани нарушения при изпълнението на служебните му задължения и не са му налагани наказания“. Към този момент заповед № 1903 от 12.10.2010 г. на административния ръководител - Районен прокурор на Софийска районна прокуратура за обръщане на внимание вече е била влязла в сила. По-обстоен коментар на прецизността на така изготвената атестация не се прави, пред вид факта, че постановеното от ВСС решение представлява влязъл в сила административен акт, а и това би било неблагоприятно за жалбоподателя.

Настоящият състав на ВАС не е допуснал исканите от пълномощника на Петров писмени и гласни доказателства, тъй като стях не биха се оборили констатациите, съдържащите се в становището на КПЕ ПК, което е съществено за спора.

При така изготвената от КПЕ ПК негативна оценка, в протокол № 67 от 25.11.2014 г., по т. Р 12, Комисията по предложенията и атестирането на ВСС изрично е отбелязала, че по отношение на класирания кандидат Иван-Димитров Петров, прокурор в СРП, е установено, че същият не притежава в пълнота необходимите нравствени качества за заемане на длъжността „прокурор“ в Софийска градска прокуратура. Но въпреки това, в т. 39 КПА е направила предложение за повишение.

Видно от пълния стенографски протокол № 55 от заседанието на ВСС, проведено на 27.11.2014 г., след решението по т. 238, председателят на КПА е докладвала, че следващото предложение е за Иван Петров. Предоставена е възможност на председателя на КПЕ ПК да изрази становище. Последният изрично е заявил, че становището на комисията не е променено от участието на прокурор Петров в конкурса за административен ръководител на СРП, когато е било прието, че той не притежава необходимите нравствени качества за заемане на тази длъжност.

При проведеното гласуване с 8 гласа „за“, 7 „против“ и 4 „въздържали се“ ВСС е приел своето решение по т. 239. С него, на основание чл. 193, ал. 5 и чл. 192 т. 3 ЗСВ, кадровият орган на съдебната власт е отказал да повиши Иван-Димитров Петров - прокурор в Софийска районна прокуратура, на длъжността „прокурор“ в Софийска градска прокуратура, поради отрицателно становище на Комисията по професионална етика и превенция на корупцията при ВСС.

Във връзка с направените в жалбата възражения следва да се отбележи, че преценката на ВСС дали кандидатът отговаря на изискването по чл. 162, т. 3 ЗСВ - да притежава необходимите професионални и нравствени качества в съответствие с Кодекса за етично поведение на българските магистрати е в рамките на неговата дискреция. Когато органът действа в условията на оперативна самостоятелност, съдът, съгласно чл. 168 АПК, проверява дали

органът е имал такава власт и дали са спазени изискванията за законосъобразност на акта. Фактът, че законодателят не е определил формални критерии, въз основа на които ВСС, като орган по назначението, да прецени дали кандидатът има професионални и нравствени качества, обосновава извода, че преценката е предоставена на дискрецията на този орган. Преценката следва да бъде направена въз основа на документите, представени от кандидата, като бъде взето предвид и становището на КПЕ ПК, съгласно изискването по чл. 186а, ал. 5 ЗСВ. Тези изисквания в случая са спазени. Конкретната преценка на ВСС относно професионалните и нравствени качества на Иван Петров, която е направена в рамките на предоставената на този орган дискреционна власт, не подлежи на съдебен контрол относно нейната правилност. В тази връзка е решение № 7356 от 23.05.2012 г. по адм. д. № 4550/2012 г. по описа на ВАС, VI отделение.

Съгласно чл. 34, ал. 3 ЗСВ, за мотиви на решението на Висшия съдебен съвет, прието с тайно гласуване, с което не се приема направено предложение, се смягат изказаните от членовете на Висшия съдебен съвет отрицателни становища. В случая това е становището на председателя на КПЕ ПК. В тази връзка не се споделят оплакванията за липса на мотиви към решението на ВСС.

Фактическите и правните основания за вземане на решението се извеждат от асоциираните към преписката документи, които позволяват да бъде идентифицирана волята на органа относно упражненото публично субективно право, както и да бъде извършена последваща проверка за съществуването му.

Оспореното решение на Висшия съдебен съвет е взето от материално компетентния орган при спазване на изискванията за кворум и мнозинство на гласувалите членове на кадровия орган, в предвидената писмена форма. От изложеното в тези мотиви се налага и извода, че при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон, както и на целта на Закона за съдебната власт. Последната несъмнено е да бъдат повишени в длъжност тези магистрати, които съгласно неговите изисквания притежават необходимите качества.

Що се касае до оплакванията на Петров относно това, че след като той притежава нравствени качества да бъде прокурор в Софийска районна прокуратура, следва да се приеме, че притежава и такива да бъде прокурор в Софийска градска прокуратура, те са неоснователни. Не случайно при повишаване в длъжност, ЗСВ изисква нова проверка, осъществявана от КПЕ ПК относно нравствените качества на магистратите. В противен случай подобно законово изискване не би съществувало.

Действително становището на КПЕ ПК препятства кариерното развитие на Петров. В тази връзка е било необходимо още след негативно становище на цитираната комисия по предходното му участие в конкурс за повишаване в длъжност, той да изложи пред ВСС своите съображения и да представи писмени доказателства, оборващи констатациите на ИВСС по визираните в становището на комисията случаи. Само тогава кадровият орган на съдебната власт би могъл евентуално да вземе друго решение, независимо

от становището на КПЕ ПК, което решение е в неговите правомощия. Такива конкретни доказателства жалбоподателят не е представил и пред настоящата съдебна инстанция.

По изложените съображения жалбата се възприема като неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 АПК в полза на ответника се присъжда сумата 300 лв., представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

Съгласно чл. 193, ал. 6 ЗСВ, решението на Висшия съдебен съвет по ал. 5 може да се обжалва при условията и по реда на чл. 187. Според чл. 187, ал. 3 ЗСВ, Върховният административен съд разглежда жалбата в тричленен състав и решението му е окончателно.

Водим от горното и на основание чл. 172 от АПК, Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Иван Димитров Петров, прокурор в Софийска районна прокуратура срещу решение на Висшия съдебен съвет по т. 239 по протокол № 55 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 27.11.2014 г., с което му е отказано да бъде повишен на длъжността „прокурор“ в Софийска градска прокуратура.

ОСЪЖДА Иван Димитров Петров от гр. София, кв. „Левски“, ул. „546“ № 3 да заплати на Висшия съдебен съвет гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ № 12, сумата 300 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /Наталия Марчева
ЧЛЕНОВЕ: /Румяна Папазова
/Николай Гунчев

и.в.